

Betragtning bedre kan klare sig uden Manden end med ham, fortjener jo dog i Grunden ærlig den Belønning, som Valgretten i saa Tilfælde vilde være.

2) Ministeren frygtede for, at Valgretten skulde blive øvet af „berygtede“ Kvinder. Ja, det er interessant, hvorledes man i en saadan Udtalelse tydelig savner netop Kvindens Indflydelse. Er det en Ensidighed ved saa mange Mænds logiske Sans, at de kun kender Begrebet „berygtede Kvinder“, men ikke „berygtede Mænd“? Ja, hvem ved, maaske er Kvinder lige saa ensidige. Maaske kunde det falde dem ind, naar de faar Valgret til eet eller andet, aldrig at vælge „berygtede Mænd“ til at varetage Interesserne.

Eet Spørgsmaal glemmes imidlertid saa ofte — baade af Sagens Venner og Fjender, og det er Spørgsmaalet om, *hvilken Gavn Kvinderne kunde gøre i de kommunale Anliggender, hvilken Nytte Samfundet kunde have af at have Kvinderne med.* Man priser Kvinderne for deres huslige Dyder, deres Ordenssans, Skønhedssans, Renlighedssans, deres Omsorg for trængende og syge, for deres Børns Opdragelse o. s. v., men de samme Egenskaber tænker man ikke paa at benytte i den store Husholdning, i Kommunens Tjeneste. Gaar alt virkelig saa fuldendt godt omkring i disse Landets større Husholdninger, *at man har Raad til at undvære Kvindernes Hjælp?* Mon ikke den store Husholdning (Kommunen) var bedst tjent med at tage den lille (Hjemmet) til Forbillede. Fra de Lande, hvor det er prøvet, har vi aldrig hørt andet end godt om Kvinders Deltagelse i det kommunale Liv. *)

Kvindelige Sogneraadsmedlemmer i England.

I Fjor fik Englænderne udvidet deres kommunale Rettigheder med en frisindet Reform. Ved denne Lejlighed aabnedes der ogsaa en videre Adgang for Kvinder — som jo iøvrigt siden 1869 har haft Del i det offentlige kommunale Liv — til at øve Indflydelse i Kommunen. Med Spænding følger man nu i frisindede Kvinders Kredse Benyttelsen af disse ny Rettigheder. Det hedder saaledes i Englishwomans Review efter en statistisk Redegørelse:

Beretninger om Valg af Kvinder til Sogneraadene viser, hvor vidt denne Bevægelse breder sig. Det var jo at vente, at det vilde gaa lettere, hvor den allerede havde slaaet Rod,

*) Lovforslaget vedtoges i Folkethinget den 4. Decbr. med 56 Ja mod 2 Nej. 30 svarede „Stemmer ikke“.

I Landstthinget blev Lovforslaget *uden Behandling* standset ved en motiveret Dagsorden, hvorved dets Skæbne altsaa for denne Gang er afgjort.